Zadanie 5 4–7 kwietnia 2017 r.

JĘZYK PROGRAMOWANIA C++

BUFORY ZAIMPLEMENTOWANE NA LISTACH

Instytut Informatyki Uniwersytetu Wrocławskiego

Paweł Rzechonek

Bufor jest abstrakcyjną strukturą danych przeznaczoną do przechowywania pewnego dynamicznego zbioru danych. Do bufora możemy dodawać nowe dane, jak również usuwać dane, które się w nim znajdują. Z usuwaniem danych z bufora może być związana określona strategia. Kolejka (ang. queue) jest buforem typu FIFO (ang. $First\ In\ -First\ Out$) czyli takim, w którym wyciągany jest zawsze element najwcześniej włożony. Przeciwieństwem kolejki jest stos (ang. stack), czyli bufor typu LIFO (ang. $Last\ In\ -First\ Out$) a więc taki, w którym zawsze jest wyciągany element najwpóźniej włożony. Zarówno kolejka jak i stos są podstawowymi abstrakcyjnymi strukturami danych w informatyce i można je zaimplementować na wiele różnych sposobów.

Zadanie 1.

Zaimplementuj listę dwukierunkową przechowująca liczby rzeczywiste. Lista ma się składać z powiązanych ze sobą (za pomocą wskaźników) węzłów.

Zdefiniuj więc klasę lista reprezentującą listę dwukierunkową oraz zagnieżdżoną w liście w chronionej sekcji klasę wezel czyli węzeł listy przechowujący pojedynczą liczbę rzeczywistą typu double. Zakładamy, że elementy listy będą wirtualnie ponumerowane kolejnymi liczbami naturalnymi zaczynając od 0. Twoja lista powinna obsługiwać takie operacje jak wstawienie nowego elementu na zadaną pozycję do listy (pozycja 0 oznacza wstawienie na początek), usunięcie elementu z listy z zadanej pozycji, pobranie referencji do określonego elementu za pomoca operatora indeksowania oraz podanie rozmiaru listy. Obiekt listy ma być kopiowalny i przenaszalny.

Klasa lista ma być tylko opakowaniem dla homogenicznej struktury złożonej z węzłów (klasa wezel). Wszystkie operacje listowe wymienione wcześniej zaimplementuj w klasie wezel (możesz użyć rekurencji); klasa lista ma jedynie kontolować początek i koniec listy i zlecać wykonanie operacji listowych skrajnym węzłom listy.

W klasie węzła zdefiniuj operatory new i delete, które będą działały na pewnej globalnej tablicy (o określonnym z góry rozmiarze), przeznaczonej tylko na obiekty typu wezel. Zdefiniuj też jakąś prostą klasę do zarządzania takim obszarem pamięci — należy pamiętać, które sloty w tablicy przeznaczonej na węzły są wolne a które zajęte.

Następnie stosując niepubliczne dziedziczenie zdefiniuj klasę kolejka reprezentującą bufor FIFO. Struktura ta powinna zaimplementować operacje wstawiania nowych elementów i usuwania elementów zgodnie ze strategią kolejkową, wykorzystując listę. Wstawienie elementu do kolejki zrealizuj funkcją składową wstaw i równocześnie operatorem +=; usunięcie elementu z kolejki zrealizuj funkcją składową usun i równocześnie operatorem -- w wersji prefiksowej; podgląd

elementu przeznaczonego do usunięcia zrealizuj funkcją składową gotowy i równocześnie operatorem *; zdefiniuj też funkcję składową ile do podania liczby wszytkich elementów w kolejce. Analogicznie do kolejki zdefiniuj stos jako klasę stos reprezentującą bufor LIFO z odmienną (stosową) strategią usuwania elementów.

Na koniec napisz program, który rzetelnie przetestuje działanie Twoich struktur.

Wskazówka.

W zagnieżdżonej klasie wezel zdefiniuj konstruktor domyślny. Pamiętaj, że klasa wezel ma posiadać w pełni zaprogramowaną funkcjonalność listy (w metodach klasy lista powinieneś tylko wywoływać odpowiednie metody na obiekcie pierwszego/ostatniego węzła w liście).

Listę zaprogramuj w taki sposób, aby w stałym czasie umożliwić dostęp do pierwszego i ostatniego elementu. Pamiętaj, aby w klasie list zdefiniować konstruktor domyślny, konstuktor kopiujący, konstuktor przenoszący, destruktor, przypisanie kopiujące, przypisanie przenoszące oraz zaprzyjaźniony operator pisania do strumienia (oraz ewentualnie czytania ze strumienia).

Uwaga.

Podziel program na pliki nagłówkowe i źródłowe.

Elementy w programie, na które należy zwrócić szczególną uwagę.

- Podział programu na pliki nagłówkowe i źródłowe.
- Zagnieżdżona definicja węzła.
- Niepubliczne dziedziczenie z listy.
- Obiekt listy ma implementować semantykę kopiowania i przenoszenia.
- Własne zarządzanie pamięcią za pomocą przeciążonych operatorów new i delete.
- Obiekt listy ma mieć operatorową funkcjonalność wstawiania, usuwania i podglądania skrajnego elementu.
- W funkcji main() należy przetestować wszystkie funkcje składowe i operatory listy.